Klementynowski Józef

Kategorie: Biografie

Urodził się 7 marca 1892 r. w Łodzi. Doktor filozofii. Przed wojną mieszkał z rodziną przy ul. Narutowicza 39. Był prokurentem firmy „Adam Osser” w Łodzi.

W getcie osiadł z żoną Lolą (1897–1944 Auschwitz), synami Pawłem (1925–1945, Dachau) i Henrykiem (1930–1944) oraz matką Salomeą (1861–1944, Łódź) przy ul. Zgierskiej 38. Rozpoczął pracę jako urzędnik gminny, następnie został pierwszym kierownikiem powstałego 17 listopada 1940 r. Wydziału Archiwum (vide Archivum). Był jednym z autorów Kroniki (vide). Wszedł w skład Komisji Doradczej, gromadzącej czołowych urzędników getta. W czasie jej spotkań wyznaczano go na protokolanta. Protokołował również rozprawy przed Sądem Doraźnym (vide) oraz konferencje Mordechaja Chaima Rumkowskiego z kierownikami resortów. Pracą Archiwum kierował do 24 lutego 1943 r., kiedy został kierownikiem nowo utworzonej Kasy Pożyczkowej (vide), a po zawieszeniu jej działalności w kwietniu 1944 r. objął funkcję kierownika Wydziału Kart Dodatkowych. W sierpniu 1944 r. został deportowany do Auschwitz, stamtąd wywieziono go razem z synem Pawłem do Dachau, gdzie zmarł 29 października 1944 r.

Siostra Józefa Lola Klementynowska napisała w powojennym liście do Żydowskiego Instytutu Historycznego, że udało jej się przedostać do getta w 1940 r., aby spotkać się z rodziną. Twierdziła, że jej brat pisał dziennik i książkę o życiu w getcie. Podała nazwisko brata jako Horowitz-Klementynowski. Brak dowodów, że była to osoba tożsama z inżynierem Hurwiczem, którego pisany w jidysz dziennik zachował się w zasobach ŻIH.

Ewa Wiatr

Źródła

AŻIH 301/4060.

Kronika, t. 2, s. 71, 2.03.1942; t. 3, s. 64, 24.02.1943; t. 4, s. 232, 6.04.1944; t. 5, s. 309-310.
ŻDŁ, t. 4, s. 91; A. Sitarek, „Otoczone drutem państwo”. Struktura i funkcjonowanie administracji żydowskiej getta łódzkiego, Łódź: Instytut Pamięci Narodowej 2015, s. 206.

Tagi

administracja żydowska

Data aktualizacji: 07-11-2026

Data dodania: 12-08-2025